

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 232.567 van 15 oktober 2015
in de zaak A. 207.388/VII-38.707.**

In zake : de BVBA SCC DESIGN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Koen Geelen
 kantoor houdend te 3500 Hasselt
 Gouverneur Roppesingel 131
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
 de Vlaamse regering
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Dirk Abbeloos
 kantoor houdend te 9200 Dendermonde
 Noordlaan 82-84
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 18 december 2012, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 12 oktober 2012 waarbij het beroep tegen de beslissing van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (hierna: OVAM) van 25 mei 2012 waarbij deze het “Tweede gewijzigd tweede bodemsaneringsproject NV WILLE, Appeldonkstraat te Willebroek” conform verklaart aan de bepalingen van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming (hierna: bodemdecreet), ongegrond wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 mei 2015.

Staatsraad Patricia De Somere heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Wouter Moonen, die loco advocaat Koen Geelen verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Dirk Abbeloos, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij is eigenaar en gebruiker van een perceel grond met magazijn/loods, kadastraal bekend als Afdeling 1, Sectie A, nr. 530/X2, gelegen aan de Appeldonkstraat 173 te Willebroek. Het perceel van de

verzoekende partij is omgeven door eigendommen van twee andere vennootschappen, de NV De Wille, voorheen de NV Bernaerts International Trading, en de NV Antwerp South Logistics.

3.2. Het gebied Willebroek Noord staat bekend als brownfield, waar sprake is van historische bodemverontreiniging.

In opdracht van de NV De Wille en voorheen de NV Bernaerts International Trading worden vanaf 2007 verschillende bodemsaneringsprojecten met betrekking tot het gebied rond de Appeldonkstraat opgesteld.

3.3. In het kader van een eerste bodemsaneringsproject met als titel “Bodemsaneringsproject Bernaerts International Trading nv, Appeldonkstraat te Willebroek” van 3 januari 2008, wordt op 2 januari 2008 door de NV Ecorem een effectenstudie voor de inrichting van de saneringsberging opgesteld, met als conclusie:

“Het geplande project van saneringsberging op het terrein van ‘Bernaerts International Trading nv’, gelegen in een industriegebied te Willebroek, heeft slechts in beperkte mate noemenswaardige effecten op het milieu. Er zijn geen belangrijke faunistische elementen of vegetatie-eenheden in het studiegebied, noch drinkwaterwinningen, beschermde landschappen/monumenten of gevoelige receptoren (scholen, ...) in het studiegebied.

Rekening houdend met een goede inrichting (slecht doorlatende afsluitlaag, eindafdek, enz.), alsook een efficiënte exploitatie/monitoring zijn bijkomende maatregelen veelal beperkt tot een stelselmatige controle en onderhoud van het rollend materieel en een aangepaste compactatie-techniek”.

Deze effectenstudie wordt op 15 januari 2008 en 6 juni 2008 ter advies voorgelegd aan de Vlaamse overheid, departement Leefmilieu, afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid, dat beide keren een ongunstig advies verstrekt.

Op 22 augustus 2008 verklaart OVAM het “Gewijzigd bodemsaneringsproject Bernaerts International Trading nv, Appeldonkstraat te Willebroek” conform aan de bepalingen van het bodemdecreet, waarmee

voornoemde ongunstige adviezen worden weerlegd.

3.4. Dit bodemsaneringsproject wordt niet uitgevoerd doch een nieuw “tweede” bodemsaneringsproject wordt opgesteld, luidens de bestreden beslissing omwille van “de opname van bijkomende percelen”, en “gezien de herontwikkelingsplannen licht gewijzigd werden waardoor de funderingswijze van de toekomstige infrastructuur afweek van deze beschreven in het eerste bodemsaneringsproject”, en “[om]dat ook de vorm van de grond- en vliegassenberging afweek van wat in het vorige, eerste, bodemsaneringsproject werd beschreven”, en omdat “ook een aantal kadastrale wijzigingen gebeurden”.

Na verschillende wijzigingen en aanvullingen ontvangt OVAM op 1 maart 2012 het bodemsaneringsproject genaamd “Tweede gewijzigd tweede bodemsaneringsproject nv De Wille, Appeldonkstraat te Willebroek”, opgesteld door de NV Ecorem op 23 februari 2012. De te saneren percelen waarop werken plaatsvinden betreffen de kadastrale percelen nrs. 530/N4, 530/L4, 462/T, 429/E, 430/B, 530/V2 en 530/X2.

Wat de MER-plicht betreft, wordt in het eindrapport het volgende gesteld:

“Het uitvoeren van de bodemsaneringswerken omvat de inrichting van een grond- en vliegassenberging. Deze activiteit is onderworpen aan een milieueffectenrapportage. Het bodemsaneringsproject dient daarom te worden aangevuld met de gegevens bedoeld in artikel 4.3.7. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zoals aangevuld bij decreet d.d. 18/02/2002.

Hiervoor wordt verwezen naar het milieueffectenrapport opgesteld door Ecorem in januari 2008. Het gewijzigde ontwerp van de grond- en vliegassenberging zoals beschreven in voorliggend rapport werd afgetoetst aan de besluiten van het opgestelde milieueffectenrapport, waarbij vastgesteld werd dat nog steeds aan deze besluiten voldaan wordt en er geen noodzaak is tot het opstellen van een nieuw milieueffectenrapport.

Deze gegevens werden opgenomen in Bijlage 9”.

Blijkens de bestreden beslissing heeft de Vlaamse overheid, departement Leefmilieu, Natuur en Energie, afdeling Natuur- en Energiebeleid, dienst Milieueffectrapportage, nagelaten advies uit te brengen over dit bodemsaneringsproject binnen de daarvoor voorziene termijn, zodat overeenkomstig artikel 86 van het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 2007 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering en de bodembescherming moet worden aangenomen dat een gunstig advies werd verleend.

3.5. Bij beslissing van 25 mei 2012 verklaart OVAM dat voornoemd tweede gewijzigd tweede bodemsaneringsproject conform is aan de bepalingen van het bodemdecreet, en legt zij een aantal voorwaarden op voor de uitvoering van de bodemsaneringswerken die moeten worden aangevat vóór 1 december 2012.

De verzoekende partij dient op 28 juni 2012 een bestuurlijk beroep in.

3.6. Op 12 oktober 2012 wordt het beroep van de verzoekende partij verworpen. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de in het huidige geding relevante overwegingen luiden:

“[...]

Overwegende dat op 2 januari 2008 een milieueffectenrapport werd opgesteld naar aanleiding van het bodemsaneringsproject van januari 2008; dat het saneringsconcept immers bestond uit een ontgraving van de verontreinigde grond die vervolgens zou worden aangebracht in een saneringsberging, en dat voor de installatie van deze saneringsberging verplicht een milieueffectenstudie moest worden uitgevoerd; dat hier immers sprake is van categorie 13 van bijlage I van het MER-besluit, met name afvalverwijderingsinstallaties voor de verbranding, zoals gedefinieerd in punt D10 van artikel 1.3.1 VLAREA, de chemische behandeling, zoals gedefinieerd in punt D9 van artikel 1.3.1 VLAREA of het storten van gevaarlijke afvalstoffen; dat hierover geen discussie bestaat;

Overwegende dat door de OVAM de voorgeschreven procedure inzake adviesverlening werd gevolgd in het kader van dit eerste bodemsaneringsproject; dat het milieueffectenrapport op 15 januari 2008 en op

6 juni 2008 immers ter advies werd voorgelegd aan de bevoegde instantie; dat beide keren een ongunstig advies werd verleend; dat het ongunstig advies in het kader van de conformverklaring van het bodemsaneringsproject van mei 2008 werd weerlegd door de OVAM;

Overwegende dat enkele jaren later een tweede bodemsaneringsproject werd opgesteld; dat de belangrijkste aanleiding voor het opstellen van dit nieuwe bodemsaneringsproject de opname van bijkomende percelen betrof; dat een aanpassing van het bodemsaneringsproject zich eveneens opdrong gezien de herontwikkelingsplannen licht gewijzigd werden waardoor de funderingswijze van de toekomstige infrastructuur afweek van deze beschreven in het eerste bodemsaneringsproject; dat ook de vorm van de grond- en vliegassenberging afweek van wat in het vorige, eerste, bodemsaneringsproject werd beschreven; dat tot slot ook een aantal kadastrale wijzigingen gebeurden; dat de bodemsaneringsdeskundige in dit nieuwe, voorliggende, bodemsaneringsproject nu verwijst naar het milieueffectenrapport van 2 januari 2008; dat de bodemsaneringsdeskundige stelt dat het gewijzigde ontwerp van de grond- en vliegassenberging werd afgetoetst aan de besluiten van het milieueffectenrapport d.d. 2 januari 2008, waarbij vastgesteld werd dat nog steeds aan deze besluiten voldaan wordt en er geen noodzaak is tot het opstellen van een nieuw milieueffectenrapport; dat de OVAM in het kader van dit tweede bodemsaneringsproject opnieuw de voorgeschreven procedure inzake adviesverlening heeft gevolgd; dat het bodemsaneringsproject, met daarin vervat het milieueffectenrapport, op 30 september 2010 immers opnieuw door de OVAM ter advies werd voorgelegd aan de bevoegde instantie, waarna een gunstig advies werd verstrekt; dat het vervolgens op 3 augustus 2011 en op 14 maart 2012 opnieuw ter advies werd voorgelegd aan de bevoegde instantie, waarna deze heeft nagelaten om binnen de daarvoor voorziene termijn advies te verstrekken; dat bijgevolg overeenkomstig artikel 86 Vlarebo (nieuw) moet worden aangenomen dat een gunstig advies werd verleend; dat er dus wel degelijk een milieueffectenrapport is opgenomen in het bodemsaneringsproject; dat er geen sprake is van een ontheffing zoals bedoeld in artikel 4.3.3, §3 Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid; dat een ontheffing in casu ook niet mogelijk is aangezien het gaat om een categorie die is opgenomen in bijlage I van het MER-besluit; dat het hierbij weliswaar gaat om een milieueffectenrapport dat enkele jaren eerder werd opgesteld, in het kader van het eerste bodemsaneringsproject d.d. 2 januari 2008 maar dat het Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid geen termijn plakt op de geldigheid van een milieueffectenrapport en het betreffende milieueffectenrapport in dat opzicht perfect bruikbaar is op dit moment;

Overwegende dat, zoals reeds vermeld, naar aanleiding van het tweede bodemsaneringsproject geen advies werd verleend door de bevoegde administratie, waardoor er overeenkomstig artikel 86 Vlarebo (nieuw) geacht wordt een gunstig advies voor te liggen; dat de bevoegde bestuursinstantie er dus alvast niet vanuit ging dat een nieuw milieueffectenrapport moest worden opgesteld naar aanleiding van het opstellen van het tweede bodemsaneringsproject; dat verder door de beroepster, noch in haar bezwaren overgemaakt aan de OVAM naar aanleiding van de kennisgeving van het bodemsaneringsproject, noch in haar beroepschrift naar aanleiding van de

conformverklaring van het bodemsaneringsproject, argumenten worden opgeworpen waarom een nieuw milieueffectenrapport zou moeten worden opgesteld in het kader van voorliggend bodemsaneringsproject; dat dus ook in dit opzicht in voorliggend bodemsaneringsproject kan verwezen worden naar het milieueffectenrapport d.d. 2 januari 2008; [...].”

IV. Onderzoek van de middelen

Derde middel

Standpunt van de partijen

4. In het derde middel, eerste onderdeel, voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 4.3.2, § 1, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: milieubeleidsdecreet) doordat de bestreden beslissing bevestigt dat OVAM op eigen initiatief kan beslissen dat een bodemsaneringsproject ontheven is van de verplichting een milieueffectenrapport op te stellen (de zogenaamde MER-plicht), terwijl voor een bodemsaneringsproject geen ontheffing kan worden verleend en al helemaal niet door OVAM.

De verzoekende partij licht toe dat ingevolge artikel 4.3.3, § 3, van het milieubeleidsdecreet en bijlage I van het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage (hierna: project-MER-besluit), het storten van gevaarlijke afvalstoffen steeds MER-plichtig is. In strijd hiermee beperkt de bestreden beslissing er zich toe, net zoals OVAM in het conformiteitsattest en net zoals in het bodemsaneringsproject, te verwijzen naar een milieueffectrapport dat in januari 2008 is opgesteld naar aanleiding van het allereerste bodemsaneringsproject dat met betrekking tot de Appeldonkstraat te Willebroek is uitgewerkt. Wat volgens verzoekende partij bovendien al helemaal niet kan, is op eigen initiatief beslissen om ontheven te zijn, zoals in dit geval gebeurt.

De motivering in de bestreden beslissing kan volgens de verzoekende partij niet overtuigen. In eerste instantie blijkt eruit dat de enige twee keren dat het milieueffectenrapport zelf voorgelegd is aan de dienst MER, zijnde op 15 januari 2008 en op 6 juni 2008, het een ongunstig advies gekregen heeft. Het is maar doordat OVAM toch het bodemsaneringsproject in 2008 conform heeft verklaard, dat de ongunstige adviezen niet gevolgd zijn. De dienst MER is in 2012 gevraagd om zich uit te spreken over het volledige bodemsaneringsproject, doch zij heeft nagelaten om te adviseren, aangezien zij in 2008 reeds tweemaal ongunstig geadviseerd heeft, en dit toen niet gevolgd is. Er is ook geen enkele reden waarom de dienst MER nu plots anders zou gaan adviseren. In tweede instantie is de geldigheid van een milieueffectenrapport weliswaar niet aan een termijn gebonden maar anderzijds wordt ingevolge artikel 4.3.1 van het milieubeleidsdecreet elk voorgenomen MER-plichtige project, alvorens een vergunning kan worden verleend voor de vergunningsplichtige activiteit die het voorwerp uitmaakt van het project, aan een milieueffectrapportage onderworpen. Het bodemsaneringsproject van 2008, inclusief het milieueffectenrapport, werd conform verklaard door OVAM in 2008. Doordat het bodemsaneringsproject in 2008 conform verklaard is, stond dat project op zichzelf en was het uitvoerbaar. Om een of andere reden is dat project toen niet uitgevoerd. Het bodemsaneringsproject van 2012 is een nieuw project. Het gaat hier niet om een aanvulling of wijziging van het eerste bodemsaneringsproject van 2008 maar om een aangevulde en gewijzigde versie van het tweede bodemsaneringsproject zoals gestart in 2010. Aangezien het om een ander project gaat, had een nieuw milieueffectenrapport uitgevoerd moeten worden. In derde instantie zijn er ook heel wat verschillen tussen het bodemsaneringsproject van 2008 en het huidige van 2012. In de bestreden beslissing worden verscheidene verschilpunten aangegeven: de opname van bijkomende percelen, de wijziging van de herontwikkelingsplannen, de afwijking van de funderingswijze van de toekomstige infrastructuur, de afwijking van de vorm van de grond- en vliegassenberging, en een aantal kadastrale wijzigingen. Daarnaast ging het MER van 2008 ook nog uit van een andere bestemming, zijnde industrie terwijl de

huidige bestemming, zijnde zone voor representatieve bedrijfsgebouwen, veel strenger is. Bovendien kon het MER nog geen rekening houden met het nieuwe PRUP. Voorts ging het MER van 2008 er ook nog van uit dat er zeker een fundering en een betonvloer zou worden geplaatst. Ook is het MER van 2008 uitgegaan van de ramingen van afgravingen zoals voorzien in het bodemsaneringsproject van 2008, ramingen die nu volgens OVAM foutief blijken te zijn. Voor de saneringsvarianten 2 en 3 is de stabilisatie ook niet langer voorzien. Tot slot kan niet ontkend worden dat een periode van vijf jaar sowieso een zeer lange periode is, waarin ook de fauna en flora in de omgeving grondig gewijzigd kan zijn. Een nieuw milieueffectenrapport was bijgevolg absoluut noodzakelijk.

5. De verwerende partij antwoordt dat er in dit geval geen sprake is van een ontheffing zoals bedoeld in artikel 4.3.3, § 3, van het milieubeleidsdecreet. Een ontheffing is ook niet mogelijk aangezien het gaat om een categorie die is opgenomen in bijlage I van het MER-besluit. Het milieueffectenrapport werd opgesteld naar aanleiding van het eerste bodemsaneringsproject van 2 januari 2008, en is nog steeds geldig.

De wijzigingen in het bodemsaneringsproject zijn niet van die aard dat zij zouden leiden tot een wijziging van het milieueffectenrapport. De verzoekende partij brengt ook geen elementen aan waardoor het vereist zou zijn dat een nieuw milieueffectenrapport zou moeten opgesteld worden. Zo werd bijvoorbeeld reeds rekening gehouden met de voorschriften van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “regionaal bedrijventerrein Willebroek-Noord bis te Willebroek en Puurs”. Het gewijzigde ontwerp van de grond- en vliegassenberging zoals beschreven in voorliggend rapport werd getoetst aan de besluiten van het opgestelde milieueffectenrapport, waarbij vastgesteld werd dat nog steeds aan deze besluiten voldaan wordt.

6. De verzoekende partij dupliceert dat uit het eerste onderdeel van het derde middel blijkt dat het milieueffectenrapport niet meer geldig is en dat de

minister bijgevolg in de bestreden beslissing, door geen nieuw rapport te eisen, tegen het milieubeleidsdecreet in, een ontheffing heeft toegestaan.

Zij herhaalt dat ingevolge artikel 4.3.1 van het milieubeleidsdecreet elk nieuw voorgenomen MER-plichtig project, alvorens een vergunning kan worden verleend voor de vergunningsplichtige activiteit die het voorwerp uitmaakt van het project, aan een milieueffectrapportage wordt onderworpen. Het bodemsaneringsproject van 2012 is een nieuw project ten opzichte van dat van 2008 en geen aanvulling of wijziging ervan.

Naast deze reeds aangehaald in het inleidend verzoekschrift, wijst de verzoekende partij bijkomend nog op een aantal elementen die het verschil uitmaken tussen het bodemsaneringsproject van 2008 en het huidige van 2012 (wat betreft de toepasselijke basismilieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewater, de gedeeltelijke ligging in overstromingsgebied, de op de watertoets toepasselijke reglementering, de ligging in een regionaal landschap, de toetsing aan het Mina-plan, de kadastrale percelen van het projectgebied).

Beoordeling

7. De in deze zaak relevante bepalingen van het milieubeleidsdecreet luiden:

“Artikel 4.3.2., §1. De Vlaamse Regering wijst, aan de hand van de criteria die worden omschreven in de bij dit decreet gevoegde bijlage II, de categorieën van projecten aan die worden onderworpen aan de in dit hoofdstuk bedoelde vorm van milieueffectrapportage.

De verplichting tot het uitvoeren van een project-MER geldt ook indien wegens het verstrijken van de lopende vergunning van het project een nieuwe vergunning moet worden aangevraagd”.

“Artikel 4.3.3., §3.

[...]

Voor zover het voorgenomen project niet valt onder de toepassing van de lijst van projecten die door de Vlaamse regering overeenkomstig artikel 4.3.2., §1, is vastgesteld, kan de administratie een project toch ontheffen

van de verplichting tot het opstellen van een project-MER als ze oordeelt dat:

1° vroeger al een plan-MER werd goedgekeurd betreffende een plan of programma waarin een project met vergelijkbare effecten beoordeeld werd of een project-MER werd goedgekeurd betreffende een project waarvan het voorgenomen initiatief een herhaling, voortzetting of alternatief is, en een nieuw project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten; of

2° een toetsing aan de criteria van bijlage II uitwijst dat het voorgenomen project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu en een project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten”.

8. De inrichting van de grond- en vliegassenberging, onderdeel van de bodemsaneringswerken, is te kwalificeren als een “stortplaats voor gevaarlijke afvalstoffen” en valt onder één van de categorieën (categorie 13) van projecten vermeld in bijlage I van het project-MER-besluit die overeenkomstig artikel 4.3.2, § 1, van het milieubeleidsdecreet aan het project-MER worden onderworpen en waarvoor een project-MER moet worden opgesteld. Voor een dergelijk project kan nooit een ontheffing van de MER-plicht worden verleend.

Een actueel project-MER voor de saneringsberging in het kader van het thans aan het bodemdecreet conform verklaarde “Tweede gewijzigd tweede bodemsaneringsproject NV De Wille, Appeldonkstraat te Willebroek” van 23 februari 2012 ligt niet voor. Het project-MER opgesteld op 2 januari 2008 naar aanleiding van het “Bodemsaneringsproject Bernaerts International Trading nv, Appeldonkstraat te Willebroek”, dat zoals hoger vermeld onder de hoofding “feiten”, op een aantal essentiële punten verschilt van voornoemd “Tweede gewijzigd tweede bodemsaneringsproject nv De Wille, Appeldonkstraat te Willebroek” kan in dit geval niet dienend zijn, zodat de verwijzing ernaar strijdig is met de in artikel 4.3.2, § 1, van het milieubeleidsdecreet gestelde verplichting tot het opstellen van een project-MER. De vraag of een nieuw project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten, dient in deze context zelfs niet te worden gesteld.

Het derde middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 12 oktober 2012 waarbij het beroep tegen de beslissing van OVAM van 25 mei 2012 waarbij deze het “Tweede gewijzigd tweede bodemsaneringsproject NV WILLE, Appeldonkstraat te Willebroek” conform verklaart aan de bepalingen van het bodemdecreet, ongegrond wordt verklaard.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftien oktober tweeduizend vijftien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,

Peter Sourbron,

Patricia De Somere,

bijgestaan door

Bart Tettelin,

De griffier

kamervoorzitter,

staatsraad,

staatsraad,

griffier.

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys